

НАШЕ

РІК ВИДАННЯ 4-й
Газета виходить
щотижня

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 50 (180)

Субота, 12 грудня 1970 року

Ціна 2 коп.

Майстер
Марія Гівель

— Головне, Маріє, працювати чесно, — таким було напутнє слово рідних, коли вони виряджали дівчину вчитися до Львівського учбово-виробничого підприємства № 1. Дівчина зразу ж виділилась з кола своїх ровесників — старанністю, жадобою до знань, наполегливістю в оволодінні професією. То ж і не дивно, що М. Гівель раніше наміченого строку перевели до цеху масового пошиву підприємства.

Наказ батьків став для дівчини рисою характеру. Любить Марія примовку: «Коли працюєш — працюй самовіддано, коли виготовляєш деталь — зроби її найкраще». Тому так швидко стала дівчина своєю в робітничому колективі. І цілком логічним здалось товаришам по праці те, що партійна організація УВП прийняла її кандидатом в члени КПРС, а адміністрація призначила Марію змінним майстром бригади № 3.

На фото: М. ГІВЕЛЬ перевіряє якість роботи у Золі ПАТРАЙ. Так, і цього разу якість відмінна. Та й інакше бути не може, адже Зоя теж ударниця комуністичної праці, її нагороджено ювілейною ленинською медаллю.

Текст і фото І. ЩЕРБАНЮКА.

НАЗУСТРІЧ XXIV з'їзду КПРС
і КП України

Їх вироби — зразкові

Руки... Ласкаві, ніжні материнські руки. Вони колишують дитину, створюють затишок для сім'ї, міцно тримають кермо трактора і впевнено виточують деталь на верстаті. Яку тільки роботу не доводиться виконувати їм. Мозолясті робочі руки жінки, недаремно їх називають золотими.

...Вони — Віра Федорівна Недбайло та Віра Прохорівна Дяченко — ветерани Лубенського учбово-виробничого підприємства.

Дехто помилково вважає, що професія швей неважка. Насправді це не так. За швейною машиною нелегко висидіти зміну, слідкуючи за конвейером, щоб не підвести товаришів та й роботу виконати без браку.

Любить свою професію швея В. Недбайло. Своєю вмінням вона ділиться з молодими робітницями.

— Не хвилюйтесь, — говорить їм В. Недбайло. — Колись і я не

вміла. Пройде небагато часу і у вас теж все виходитиме без браку, але для цього потрібне терпіння, наполегливість.

Напередодні 53-ої річниці Великого Жовтня Вірі Федорівні було присвоєно звання «Майстер — золоті руки».

Вже багато років підряд забезпечує роботу конвейера і швея В. Дяченко. У цеху ще не було жодного випадку, щоб з її причини простоював швейний агрегат. Хоч на зріст і невисока, але пружка, скрізь встигає. Якщо потрібно, то завжди допоможе своїм подругам. За відмінну роботу її неодноразово нагороджували цінними подарунками.

Вірі Федорівні та Вірі Прохорівні присвоєно високе звання ударниць комуністичної праці, їх портрети поруч на Дошці пошани УВП.

В. БИБКО.

У змаганні — попереду

Уже багато років працює на Уманській взуттєвій фабриці група глухих. До її складу входять Андрій Кравченко, Рая Єлева та Ніна Довбишук. Всі троє добре оволоділи спеціальностями по випуску взуття і дають продукцію без браку. За це колектив підприємства їх глибоко поважає і шанує.

За багаторічну і бездоганну працю на фабриці Андрія Кравченка напередодні ленинського ювілею було нагороджено медаллю «За трудову відзнаку».

Рая Єлева і Ніна Довбишук — спортсменки. В нинішньому році вони брали участь в обласних змаганнях з легкої атлетики та інших видів спорту. Крім цього, дівчата систематично відвідують репетиції драматичного гуртка будинку культури глухих.

Рая та Ніна вчаться в заочній школі для глухих. Хоч часу обмаль, але сила волі та молодість допомагають їм долати труднощі.

На Уманській швейній фабриці імені газети «Правда» теж тру-

дяться члени УТОГ. Всі вони завжди виконують і перевиконують свої виробничі завдання. Перед у соціалістичному змаганні веде комсомолка Марія Бурлаченко. Вона — голова первинної організації УТОГ, ударник комуністичної праці. На фабриці працює лише три роки, але вже за цей час зарекомендувала себе як одна з кращих швей. Норми виробітку молода трудівниця виконує на 106—110 процентів. За зразкову працю користується великим авторитетом серед колективу фабрики.

На М. Бурлаченко рівняються ударники комуністичної праці Н. Карпенко, С. Бойко, М. Полякова, П. Назаренко, Е. Бондаренко та багато інших. Члени колективу глухих працюють в світлих, чистих і просторих цехах, обладнаних досконалою новою технікою.

Адміністрація швейної фабрики часто ставить цей дружній колектив в приклад іншим.

Г. КРАВЧЕНКО.

Г. САЄНКО.

Республіканська економічна конференція УТОГ

З ДОПОВІДДЮ «Досвід роботи підприємств Українського товариства глухих у нових умовах планування та економічного стимулювання» — виступив голова президії Центрального правління УТОГ т. Семко А. Х.

— Промисловість Радянського Союзу, — говорить доповідач, — тепер за п'ять днів випускає промислової продукції більше, ніж царська Росія виробляла за рік.

У доповіді вказувалось, що обсяг промислового виробництва у порівнянні з 9-ма місяцями минулого року виріс на 8,9 процента, продуктивність праці у промисловості зростає на 7,9 процента. За п'ятиріччя у нашій країні збудовано біля 2000 крупних підприємств, багато шкіл, дитячих ясел і інших культурно-освітніх установ.

— Цю економічну конференцію, — продовжував доповідач, — було заплановано провести у ювілейному році. Колективам УВП є чим звітувати нашій Комуністичній партії.

Підприємства Товариства п'ятирічний план по випуску продукції закінчили 30 червня 1970 року на 101 процент. При плані 343 мільйони 500 тисяч карбованців за п'ятиріччя випущено продукції на 347 мільйонів 800 тисяч карбованців. У порівнянні з 1965 роком випуск продукції збільшився на 67,8 процента.

За рахунок коштів Товариства в роки п'ятиріччя збудовано і введено в експлуатацію 18 нових підприємств: Львівське-1, Ворошиловградське-2, Кам'янець-Подільське, Садгирське та інші. За цей же час збудовано 20 житлових будинків, 12 гуртожитків, 4 клуби, будинок відпочинку «Сосновий

Наприкінці листопада у Донецьку відбулася перша республіканська економічна конференція УТОГ.

На конференцію прибули директори, головні інженери, старші економісти УВП, працівники апарату Центрального правління, гості з Білоруського та Литовського товариств глухих.

В роботі конференції взяли участь перший секретар Київського райкому КП України м. Донецька Л. І. СЕРЕДЕНКО та старший інженер відділу охорони здоров'я та медичної промисловості Держплану УРСР Т. Л. ТРОПІНОВА.

бір», туристську базу «Чарівна Десна», 539 квартир одержали члени УТОГ.

Доповідач відмітив, що за останні п'ять років підприємства поповнилися новою технікою. На них встановлено 108 металорізальних верстатів, 70 деревообробних верстатів, 93 одиниці ковальсько-пресувального обладнання, понад 1340 одиниць швейного та трикотажного обладнання, 220 одиниць текстильно-галантерейного та багато іншої техніки.

Нова техніка дозволила розширити асортимент продукції, покращила якість товарів народного споживання. У 1970 році в порівнянні з 1965 роком асортимент світлотехнічного обладнання оновлено на 100 процентів, по електроустановочних виробках — на 35 процентів від загального випуску продукції.

Колектив Київського дослідного підприємства за п'ятиріччя майже повністю оновив асортимент продукції, яку він виготовляв. Освоєні нові види штепсельних з'єднань, штепсельно-силове з'єднання ШСВ-20, слуховий апарат колективного користування «Звук-12», прилад «Сигнал» та інші вироби.

На Донецькому УВП освоєно виникає скритої проводки, виникає здвоєної скритої проводки, розетки тощо. На Запорізькому УВП освоєна пускорегулююча

апаратура для включення люмінесцентних ламп 1-2Б1 і 2-УБК. Білизну з начосного, інтерлочного полотна, чоловічу білизну та інші вироби освоїли трикотажні підприємства системи. Швейники освоїли нові моделі одягу: куртки і брюки ватні, брезентові костюми нових фасонів.

У доповіді відмічено, що питанням впровадження у виробництво нових виробів не займаються колективи Дніпродзержинського, Єнакієвського, Ждановського, Київського № 1 та № 3 підприємств. Питанню якості продукції на окремих підприємствах ще не надається першочергового значення. Полтавському УВП-1, Миколаївському, Чернігівському підприємствам торговельні організації пред'являли рекламачі. За планом на п'ятиріччя передбачалось зниження собівартості продукції на 2,3 процента, фактично за чотири роки і 9 місяців зниження складало 11,7 процента.

У п'ятиріччя одержано 13,5 мільйона карбованців надпланових прибутків. Висока ефективність підприємств характеризується з року у рік зростанням обсягу продукції на 1 карбованець основних виробничих фондів, прибутками на 1 карбованець реалізованої продукції, прибутками на 1 карбованець основних виробничих фондів. Перетворюючи у життя рішення

вересневого (1965 р.) Пленуму ЦК КПРС Українське товариство глухих, починаючи з 1967 року, почало переведення УВП на нову економічну реформу. Перехід цей було здійснено за півтора року з 1 липня 1967 року по 1 січня 1969 року. З 1 квітня 1969 року на нові умови планування та економічного стимулювання було переведено Центральне правління УТОГ.

Доповідач відмітив, що переходу підприємств на нову економічну реформу передувала велика підготовча робота, були розроблені і здійснені організаційно-технічні заходи по спеціалізації, удосконаленню виробництва, плануванню, впровадженню наукової організації праці, системи преміювання робітників, ІТП та службовців.

Перехід на нову систему господарювання вимагав підвищення рівня економічних знань працівників. Курсова база ЦП УТОГ організовувала семінари та курси по вивченню основних положень зв'язаних із цим переходом.

За 1967—1969 роки підприємства прийняли завдання по збільшенню реалізації продукції на 5,5 мільйона карбованців, по прибутках — на 1,8 мільйона карбованців. З цими завданнями колективи УВП успішно справилися.

У доповіді відмічено, що спеціа-

лізація підприємств була важливим фактором високих темпів росту продуктивності праці. До початку переходу УВП на нову систему господарювання 42 УВП з 46 були повністю спеціалізовані. На сьогодні ще залишилися різногалузевими підприємствами: Київське-1, Львівське-2, Одеське-3 та Садгирське УВП.

Успішному переходу підприємств сприяло і те, що вони мали стійке фінансове положення, достатній рівень рентабельності, який забезпечував підприємствам планові витрати, внесення у державний бюджет прибуткового податку, платежів за фонди тощо.

Все це дало змогу колективам УВП взяти підвищені соціалістичні зобов'язання по достроковому виконанню річного плану до 15 грудня цього року. План десяти місяців по обсягу реалізованої продукції виконано на 107,1 процента, по прибутках — на 126 процентів, по продуктивності праці — на 10,3 процента. Понад план вироблено продукції на 5 мільйонів 295 тисяч карбованців. Собівартість товарної продукції проти плану (перерахованого на фактичний випуск) за 9 місяців знизилася на 2,9 процента.

Проте, поряд із значними успіхами в цілому по системі, в роботі окремих підприємств є ще серйозні недоліки. Миколаївське УВП план десяти місяців не виконало. Народному господарству не подано продукції на 7 тисяч 600 карбованців. Підприємство не виконало плану по прибутках, рентабельності і зниженню собівартості продукції. Ждановське УВП не виконало плану по розрахунковій

(Продовження на 2 стор.)

Республіканська економічна конференція УТОГ

(Продовження.
Початок на 1 і 2 стор.)

Ряд підприємств витрачає великі суми на одноразові премії за виконання особливо важливих завдань, але перелік таких робіт і розмір премій завчасно там не визначають. Тому одноразові премії перетворюються в постійні доплати, у формальне підвищення заробітку. Це спостерігається на Івано-Франківському, Одеському № 1, Комунальському та Садгирському УВП.

Істотні недоліки мають місце у положеннях про преміювання. В нових умовах господарювання не повинно бути знеосібки в одержанні премій. Грошові винагороди слід проводити з урахуванням конкретних виробничих досягнень та за виконання певної роботи. Однак, на Івано-Франківському, Київському № 3, Миколаївському, Ужгородському-2 у виплаті премій допускають знеосібку. На цих УВП премії не диференційовані в залежності від особистого вкладу працівника у виробництво, від важливості і обсягу роботи. Тут нараховують в однаковій мірі премії всім інженерно-технічним працівникам і службовцям. А на Дніпропетровському, Харківському № 1, Ровенському, Чернігівському дублюються показники преміювання, тобто проводиться виплата робітникам премій за одні й ті ж показники, як з фонду заробітної плати, так і з фонду матеріального заохочення.

У положеннях про преміювання на Ровенському, Бродівському та Черкаському УВП немає визначення показників та розміру премій. А в положенні Чернівецького УВП є показники преміювання, але немає розміру премії за їх виконання. Тут записано такі елементарні пункти: «За добросовісне ставлення до своїх обов'язків», «За якісне виконання завдань» і т. д. Аналізуючи розподіл і використання заохочувальних фондів і застосування системи преміювання на підприємствах Товариства, можна зробити висновки, що матеріальне стимулювання слід поліпшувати.

Основною формою матеріального заохочення повинні стати поточне преміювання. Його положення повинні мати чіткі показники і розміри премій, за його виконанням і обліком слід налагодити постійний контроль.

При поточному преміюванні тру-

дотація робітникам, які працюють у цехах з шкідливими умовами, видається 60 копійок на день у вигляді талонів на харчування. Видача дотацій на підприємстві упорядкована і закріплена спеціальним положенням. Порушенням трудової дисципліни дотація не видається.

Впорядкована на підприємстві і видача грошей на придбання путівок. Видача ця деференційована і становить 40—80 процентів до окладу в залежності від стажу роботи на УВП, а саме: стаж 1-3 роки—40 процентів, понад 15 років—80 процентів для начальників відділів, цехів і їх заступників. Від 30 до 70 процентів для старших інженерів, старших майстрів. Ударникам комуністичної праці грошова допомога на придбання путівок встановлена на 10 процентів більше, ніж це передбачено положенням.

Із фонду соціально-культурних заходів підприємство витрачає кошти на оформлення наочної агітації, проведення лекцій та на інші цілі. Зокрема, із цих сум намічено побудувати «мікрогідропарк» на території підприємства із басейном, обсадженим зеленню, з прокладеними доріжками, лавами, столиками, де у обідню перерву вілтку робітників могли б відпочити. Із цих же сум витрачені гроші на проведення екскурсій у Москву, Ленінград. Екскурсії — це один із видів премії, тому відбір екскурсантів проводиться в цехах і погоджується з місцевим комітетом. На безкоштовний проїзд робітників на роботу у минулому році підприємство витратило 3200 карбованців, виділивши для цього автобус. Це себе виправдало, бо економіть більше однієї години часу робітникам.

Немало зроблено, вказувалося у виступі, і в питанні житлового будівництва. У 1970 році здано в експлуатацію житловий будинок на 90 квартир.

У своєму виступі т. Заславський А. Д. підкреслює, що всі ці заходи, безперечно, позитивно вплинули на зміцнення трудової дисципліни, на виконання виробничих завдань кожним цехом і дільницею.

На підтвердження цього були приведені дані виконання виробничих завдань за 10 місяців. Всі основні техніко-економічні показники колективів Київського дослідного підприємства перевиконав і зараз, розгорнувши соціалістичне

— Нова господарська реформа примусила нас, — говорить доповідач, — докорінно перебудувати роботу в цехах, поставити на службу нову техніку, подбати про нормальні санітарно-гігієнічні умови праці робітників. Довелося подумати про освоєння у себе пресформ і штампів, бо замовлення їх на стороні обходилося дорого та й час втрачався. Іноді просто-ювали штампувальний та пресувальний цехи.

Адміністрація вжила термінові заходи по ліквідації вузьких місць на УВП. За рахунок коштів фонду розвитку підприємства був переведений на потокове збирання цех електроустановочних виробів. Встановили 4 конвейери, автомат по нарізуванню різьби, придбали електроерозійно-електроімпульсний верстат, це значно прискорило виготовлення складної конфігурації оснастки, були встановлені термічні печі.

Докорінно обладнали штампувальний цех. Продуктивність праці зросла на 5 процентів. Таким чином у 1968 році була створена міцна технічна база по виготовленню нестандартного обладнання та оснастки.

У 1968 році у порівнянні з 1967 роком випуск продукції збільшився на 20 процентів, підвищилася продуктивність праці і якість продукції.

За рахунок фонду розвитку підприємства у 1969 році йшло далі оновлення парку машин і обладнання. Придбали 16 пресів 100 тоннних, 4 з них потужністю 250 тонн, організували нову дільницю термопластавтоматів.

Ефективність фонду розвитку підприємства наочно видно і на механізації вантажно-розвантажувальних робіт, цим заходом підприємство вивільнило 10 робітників, які були зайняті на допоміжних роботах.

І як підсумок: у 1970 році випуск електроустановочних виробів проти 1967 року збільшився на 35 процентів.

Свій виступ т. Фудим О. М. закінчив закликком до учасників економічної конференції:

— Жодного дня без творчого пошуку!

Слово для обговорення доповідей надається старшому економісту Одеського УВП-3 т. Євтушенку О. М.

Він поділився досвідом роботи підприємства за два роки після переходу УВП на нову економічну реформу. За цей час введені нові виробничі площі, впорядкована виплата винагород робітникам, які постійно перевиконують завдання по випуску продукції. Ці виплати у 1968 році становили 15300 карбованців, в 1969—21400, а за 10 місяців цього року—36600 карбованців.

Зараз колектив вирішує найважливіші завдання по збільшенню випуску продукції, освоює нові види у зв'язку з спеціалізацією підприємства по випуску електроустановочних виробів.

Свій виступ старший економіст Вінницького УВП т. Бранько В. А. присвятив питанням матеріального стимулювання робітників підприємства.

— Підприємство одне з перших перейшло на нову систему планування та економічного стимулювання, — говорить т. Бранько. — До переходу на УВП застосовувалась пряма відрядна і погодинно-преміальна система оплати праці. Премії виплачувались тільки робітникам з погодинною оплатою праці. Основні робітники: мотальниці, в'язальниці, закрійниці, швеї, фарбувальники та інші були на прямій відрядній оплаті праці.

З переходом на нову систему планування розроблено положення про преміювання на кожній дільниці, широко його обговорили на загальних зборах колективу. Це положення не стабільне, ми періодично його переглядаємо і доповнюємо.

У своєму виступі В. А. Бранько детально зупинився на існуючій системі преміювання. Так, наприклад, за перевиконання норм на в'язальній дільниці премія виплачується 20 процентів відрядного заробітку при умові, коли продукція йде першим сортом. За кожний процент перевиконання плану першим сортом виплачується ще

3 проценти відрядного заробітку. За випуск продукції другим сортом премія не нараховується.

Це дало свої результати — продуктивність праці зросла на 15,8 процента, а заробітна плата на 12 процентів. І так на інших дільницях. Введення ці значно зміцнили трудову дисципліну, стало менше прогулів, плинність кадрів зменшилась удвоє. Стало зрозуміло, що прогул б'є по кишені. У порівнянні з 1966 роком реалізація продукції зросла на 35 процентів, прибутки — майже удвоє.

Колектив Вінницького УВП достроково закінчив п'ятирічний план і до кінця року дасть продукції ще на 1 мільйон 140 тисяч карбованців.

Слово одержує старший економіст Центрального правління Білоруського товариства глухих т. Казачонок Р. Д.

У Білоруському товаристві глухих 11 УВП, на яких працює понад 2500 чоловік. Підприємства з 1 липня 1967 року переведені на нову економічну реформу.

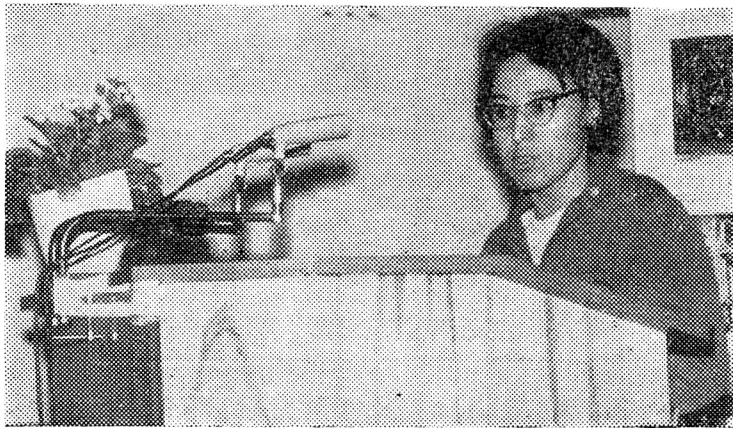
За три роки роботи по-новому стало ясно, що господарська реформа дала свої плідні наслідки. Краще використовуються основні фонди, матеріальні й трудові ресурси. Середньорічні темпи приросту за останні три роки складають 16,5 процентів проти 13 процентів у 1964—1966 роках. Зросла фондовіддача.

ліканська економічна конференція, яка підводить підсумки роботи підприємств за останні два-три роки, після переведення їх на нову систему господарювання — своєчасний і необхідний захід.

Основним завданням господарської реформи, як вказувалося у Постанові вересневого (1965 р.) Пленуму ЦК КПРС — підвищення ефективності суспільного виробництва на основі наукового технічного прогресу, впровадження у виробництво досягнень науки і техніки. На порозі нової п'ятирічки дуже важливою є необхідність врахувати досвід минулих років, недоліки, які ще мали місце в роботі.

Свій виступ т. Куролапник О. О. присвятив питанню використання фонду розвитку виробництва. У 1969 році цей фонд на Київському дослідному підприємстві створювався за рахунок нарахувань, а також із коштів, які були одержані від реалізації вивільненого обладнання. Всього було одержано понад 127 тисяч карбованців. На придбання нового обладнання було витрачено 107,7 тисяч карбованців.

Підприємство придбало і ввело в експлуатацію автомат для нарізування гайки М-4. Продуктивність праці на цій операції зросла у 5 разів. Придбаний токарний верстат ІН325 вивільнив 3 токарних гвинтонарізних верстати, а

ВИСТУПАЄ СТ. ЕКОНОМІСТ ЦП БІЛОРУСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ Р. О. КОЗАЧОНОК.

Перевиконання виробничих планів дало можливість створити значні фонди економічного стимулювання. Премії робітникам збільшилися за три роки у 5,5 рази і в 1969 році дорівнювали 111 карбованців, а з урахуванням виплат за підсумками року—155 карбованців. За рахунок централізованого фонду соціально-культурних заходів проводяться екскурсії, обмін досвідом, купуємо путівки. За рахунок цих коштів 10 робітників УВП побували на Лейпцигському ярмарку.

За час роботи в нових умовах значно змінився господарський розрахунок на підприємствах. Розмір матеріальної зацікавленості робітників тепер залежить не лише від виконання й перевиконання плану, але й від того, який план, напружений він чи ні!

Для поглиблення госпрозрахунку у Товаристві з III кварталу 1970 року введена система госпрозрахункових претензій. УВП можуть пред'являти госпрозрахункові претензії іншим УВП нашої системи, обласним відділам і ЦП БілТОГ.

У своєму виступі старший економіст Дрогобицького УВП т. Плеханова О. Д. розповіла про проведеному за час реформи роботу. Підприємство одне з перших в системі перейшло на нову реформу. За три роки колектив добився значних успіхів по росту продуктивності праці. Зросла за цей час і середня заробітна плата робітників, зайнятих безпосередньо у сфері матеріального виробництва. Адміністрація підприємства розробила і запровадила положення, яке гарантує додаткову оплату для різних категорій працюючих при умові виконання ними виробничих завдань у встановлені строки і при високій якості випуску продукції.

Слово для виступу надається головному інженеру Київського дослідного підприємства т. Куролапнику О. О.

Він відмітив, що перша респуб-

продуктивність праці зросла в чотири рази. Придбані й встановлені інші машини, які значно підвищили продуктивність праці. Зараз підприємство готує до пуску ряд інших машин і механізмів, які замінять важку непродуктивну працю робітників.

Розрахунки економістів підприємства показують, що ми стоїмо перед фактом недостатку виробничих площ. Будівництво нового корпусу зволікається. Це примушує нас піти по шляху впровадження найновішої техніки. Було б дуже бажано, якби ми могли пресувати пластмас замість литвом. Тоді різко збільшився б зйом продукції з квадратного метра виробничих площ.

Директор Полтавського УВП-1 т. Гноєвий С. Ю. розповів про роботу підприємства за час переходу його на нову економічну реформу.

Виділившись із Полтавського УВП-2, в якому воно було окремим цехом, колектив провів велику організаційну роботу і нову економічну реформу сприйняв як необхідність.

Почалося все з навчання кадрів, організації технічної бібліотеки аж до створення медичного пункту. Вже в 1968 році випуск продукції подвоївся. Це було досягнуто за рахунок раціональної розкладки тканин, економії сировини та матеріалів.

Колектив достроково завершив п'ятирічне завдання і успішно справився з десятимісячним завданням.

У виступі відмічалось про необхідність налагодити постачання

(Закінчення на 4 стор.)

В ЗАЛІ ЗАСІДАННЯ...

дівники підприємств завчасно знають, за які показники і в яких розмірах вони зможуть одержати премію, тому ця форма заохочення дає найбільший ефект. На поточне преміювання слід використовувати найбільшу суму з фонду матеріального заохочення.

СЛОВО для співдоповіді «Досвід використання фонду соціально-культурних заходів та житлового будівництва» надається заступнику начальника технічного відділу Київського дослідного підприємства т. Заславському А. Д.

Фонд соціально-культурних заходів і житлового будівництва на правляється на покращення культурно-побутового і медичного обслуговування робітників, ІТП і службовців УВП.

У 1969 році Київське дослідне підприємство на ці цілі витратило 32 тисячі карбованців, а за 9 місяців 1970 року—75 тисяч 100 карбованців:

на придбання путівок;
на дотацію харчування дітей у піонерському таборі;
на придбання талонів у будинок відпочинку «Сосновий бір» та інше.

змагання за гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України успішно завершує останній рік восьмої п'ятирічки.

Досвідом роботи по використанню фонду розвитку виробництва поділився директор Донецького учбово-виробничого підприємства т. Фудим О. М.

Донецьке учбово-виробниче підприємство на нові умови планування та економічного стимулювання перейшло з січня 1968 року. За два роки до цього був закритий текстильний цех, велась велика робота по освоєнню робітниками нових професій, підприємство спеціалізувалось на випуску електроустановочних виробів.

Після переведення підприємства на нові умови планування на УВП створився достатній фонд розвитку підприємства. Це дозволило відмовитись від асигнувань із бюджету УТОГ на придбання нової техніки. Адміністрація підприємства визнала за необхідне реалізувати застаріле обладнання і кошти у сумі 16 тисяч 700 карбованців направила у фонд розвитку підприємства.

Республіканська економічна конференція УТОГ

(Закінчення. Початок див. на 1, 2, 3 стор.)

запасних частин. Зокрема вказувалося, що швейні підприємства, де напруження плану відчутне, (по умовах виконуваних операцій) потребують більше до себе уваги в питанні постачання запасних частин. Невчасне надходження тканин серйозно впливає на строки обертання коштів, відбувається затоварювання на складах, яке важко іноді ліквідувати.

Слово для виступу надається начальнику відділу постачання та збуту ЦП УТОГ т. Ідельсу А. Я.

— У проєкті рекомендацій економічної конференції, — говорить Ідельс А. Я. — вказано, що здійснення господарської реформи благотворно вплинуло на рішення усіх техніко-економічних завдань у тому числі і на завдання по матеріально-технічному постачанню. У рекомендації вказано і на недоліки, які мають місце в питаннях постачання.

По-перше, питання постачання — це продуманий до кінця комплекс заходів, які виключають можливість усякої стихійної нерозборки і плутанини.

По-друге, планування питань постачання і збуту обов'язково повинно пов'язуватись у часі з етапами формування плану матеріально-технічного постачання республіки і країни в цілому.

У своєму виступі т. Ідельс А. Я. детально, по строках і по місяцях розповів про те, як складаються заявки на фонди майбутнього року, про те, як і коли вони оформляються, погоджуються. У які строки УВП повинні їх погодити із своїми споживачами. Коли і в які строки проходить заарядження авансових фондів на перше півріччя наступного року.

У виступі на конкретних прикладах було показано, що більшість УВП ці строки витримують і мають хороші результати: їх не лихорадить на протязі року, працюють ці колективи ритмічно. Але є ще й таке, коли з циклом формування плану по постачанню дехто не рахується, або робиться з великим запізненням і неточностями. Київське УВП-1 у серпні 1970 року вирішило випустити рулетки з нержавіючої сталі. Сталь ця виготовляється у Ленінграді. Потрібно було, не гаючи часу, вести роботу, щоб підприємство було включене у план поставок на 1970—1971 роки. Цього своєчасно не зробили, в план поставок УВП не включене, а до нового року дуже мало часу.

Адміністрація Запорізького УВП не завжди вважає за потрібне вчасно вирішувати питання постачання. І в цьому році лише в листопаді, коли план матеріально-технічного постачання був вирішений, раптом при погодженні техпромфінплану виявилось, що УВП запланувало випуск нової продукції — трансформаторів ТГ-300 і ТГ-600. А де взяти провід, який раніше не планувався для УВП? Над цим ніхто не подумав, і питання ще не вирішене. Буде провід чи ні — невідомо.

Свій виступ т. Ідельс А. Я. закінчив тим, що знову назвав ряд УВП, які привезли не якісні плани по матеріально-технічному постачанню. Серед таких підприємств — Ждановське, Садгірське, Запорізьке, Ворошиловградське № 1 та інші.

Головний інженер Проектно-конструкторського бюро УТОГ В. Г. Єлевич у своєму виступі підкреслив, що економічна реформа, яка проводиться в нашій країні, вимагає постійного глибокого оволодіння науковими методами управ-

ління виробництвом. Поряд з управлінням техніко-економічними процесами постійно зростає роль управління соціальними процесами. Для УВП вищешановані питання, які висуває життя, буде забезпечуватись, у першу чергу, розвитком технічного прогресу, створенням і впровадженням найефективніших форм організації виробництва і праці.

Проектно-конструкторське бюро зараз працює над зведенням єдиного плану технічного і соціального розвитку підприємств системи на 1971—1975 роки. За попередніми даними затрати машинного часу на випуск усієї продукції по системі складають 64 проценти. Найбільш високий рівень механізованої праці на швейно-трикотажних УВП—78 процентів, найнижчий — на мебельних підприємствах — 56 процентів.

Ще непригляднішою стає картина, коли зробиш порівняння рівня механізованої і автоматизованої праці на УВП. Дехто з керівників підприємств недооцінює затрати на механізацію і автоматизацію, вважаючи, що це вигідно тільки на великих підприємствах. Насправді це не так. Київське дослідне підприємство, яке виготовляє нестандартне обладнання за кресленнями ПКБ УТОГ, таким обладнанням різко скорочує потребу у виробничих площах і робочій силі. Таке обладнання цілком можливе для застосування на всіх УВП. На жаль, тільки половина УВП у перспективному плані передбачила впровадження такого обладнання.

Так, на Полтавському УВП-1 швейних машин 22-го класу є 166 одиниць, а підприємству потрібно тільки 102.

В середньому по системі потужність обладнання використовується на 44 проценти. На металообробних УВП — на 43, деревообробних — 40 процентів. Найбільш низький рівень використання обладнання на Ждановському, Єнакієвському та Ровенському УВП.

— Назріла необхідність, — підкреслив виступаючий, — подолання вивчення кон'юнктури товарів, які виготовляють УВП і у відповідності з цим вести спеціалізацію підприємств.

В обговоренні доповіді і співдоповідей взяли участь Кузенков М. О. — заступник директора Єнакієвського УВП, Поздняков О. С. — директор Ровенського УВП, Золотова Г. Г. — старший фінансист-економіст ЦП УТОГ, Мельгай Г. Г. — директор Кам'янець-Подільського УВП, Коваль Д. П. — начальник планового відділу Черкаського УВП, Дикленко Н. Т. — головний інженер Конотопського УВП, Радомська Л. Я. — економіст Донецького УВП, Галета В. І. — начальник відділу праці та зарплати ЦП УТОГ.

Перша республіканська економічна конференція прийняла рекомендації — Досвід роботи підприємств Українського товариства глухих в нових умовах планування та економічного стимулювання.

Учасники економічної конференції відвідали Донецьке учбово-виробниче підприємство, познайомились із технологією виробничих процесів, вели дружні розмови із робітниками, ділилися досвідом роботи.

Редакція газети «Наше життя», друкуючи матеріали першої республіканської економічної конференції, звертається до всіх спеціалістів підприємств системи УТОГ і сподівається, що вони на сторінках газети будуть постійно виступати, ділитись передовим досвідом роботи і пропозиціями, спрямованими на подальше поліпшення організації роботи на підприємствах, широке розгортання руху за комуністичну працю, за гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України.

ДО 200-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. БЕТХОВЕНА

Буревісник музики

Тим часом Бетховен завойовує серця вибагливих віденських меломанів. Вони, що бачили не одну музичну зірку, відчували в Бетховені надзвичайне явище у світовій музиці.

У 1800 році відбувся його перший публічний виступ. Він виконав свій другий фортепіанний концерт. Ім'я Бетховена стає відомим Європі. Він концертує в столицях багатьох країн. Тоді ж з'являється його Патетична соната, а 1801 року — «Чотирнадцять сонат» (Місячна), присвячена Джульєтті Гвіччарді.

І ось до геніального композитора поступово почала підкрадатися хвороба, він почав втрачати слух. Це обмежувало його спілкування з людьми. Бетховен більше не міг диригувати оркестрами під час виконання своїх творів.

Проте на цей удар долі композитор відповідає шаленою працею. Відтепер музика його притулок і життя. Він пише життєрадісну «Крейцерову сонату», названу ім'ям скрипаля Родольфа Крейцера. Сонати «Аврора» і «Аппассіонату», оперу «Фіделіо» та ряд інших музичних творів. І все це в умовах абсолютної глухоти.

Бетховен опрацював більше двохсот пісень різних народів. Серед них російські і українські.

«Розмовні зошити» останніх років життя яскраво свідчать про антидеспотичні, свободолобні і політичні погляди геніального композитора. Хтось інший на місці Бетховена негайно потрапив би за ґрати. Але пристрасний композитор здобув всесвітньої слави, і монархи були безсилі боротися проти нього.

Людвіг ван Бетховен, відірваний недугою від людей, гострим оком бачив за сторічною завісою подум'я перемогу соціалістичної революції.

Музику Бетховена любили комунари Парижу і моряки легендарної «Аврори», визволителі Європи від фашистської чуми, люблять і поважають музику геніального німецького композитора і тепер.

Він помер 26 березня 1827 року на руках у небагатьох друзів знесилений боротьбою з хворобою і злиднями. Померла людина, яка набагато випередила епоху у своїй творчості.

Яків ГАЙ.

Редактор О. БОРИМЧУК.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 1706—8670, 70 р.

На гастролях у Києві

ЇХ ДЕВІЗ — ТВОРЧИСТЬ

Недавно драматичному колективу Чернівецького обласного Будинку культури присвоєно високе звання «Народний самодіяльний театр». А наприкінці минулого місяця буковинці виступили з творчим звітом перед глядачами столиці України.

О мій русявий Прометей, Загублений в ночах війни!..

Ці слова з поеми лауреата Державної премії А. Малишка відтворено на білому фоні інтермедійної завіси. Патріотичні ряд-

тецтва. Невимушеність і природність його рухів заповнили київських глядачів.

Відмінно справилася з своєю роллю артистка М. Танащук (мати). Добре зіграли А. Палій (М. Довгань), В. Чистосердов. Особливо сподобався глядачам одинадцятирічний артист Ю. Гринман, що зоручливо й емоційно виконав роль хлопчика.

Поруч з великими творчими здібностями у виставі «Прометей» є й слабкі місця. Так, дещо шаржує Д. Комісаров у ролі німецького

міш). Вистава пройшла в належному темпі, вдалі мізансцени сприяли її динамічності та дохідливості. Глядачам запам'яталася навіть невелика роль діда з клепачкою, яку виконав В. Корда.

Буковинці показали киякам також виставу «Земля» за повістю О. Кобилянської. В основу твору лягли справжні факти, що відбулися восени 1894 року в селі Димка на Буковині. В сім'ї селянина молодший син вбив старшого, щоб успадкувати всю батьківську землю, уникнувши розділу.

Складну роль молодшого брата (Сави) серйозно і вдумливо виконав В. Пантя. Добре справилися з своїми завданнями артисти М. Танащук (Марія), Г. Гусак (Ганна) та В. Гулькин (слідчий).

Можна сперечатися з приводу правомірності режисерського акцентування щодо окремих сцен можна запропонувати інші варіанти інсценізації цього твору в умовах самодіяльної сцени глухих, але не можна заперечувати велику і інтенсивну роботу колективу та режисера над цією виставою.

Глибоко схвилював глядачів також спектакль «Мати зрадника» за твором М. Горького з циклу «Казки про Італію» за інсценізацією М. Котляревського. Чудово справилися з виконанням своїх ролей М. Довгань (мати) і Ф. Чепурний (син), які зуміли глибоко передати глядачам правду відчуття переживання своїх героїв.

Слід віддати належне режисеру Миколі Михайловичу Котляревському, який доклав великих зусиль, щоб цей порівняно молодий колектив заслужив почесне звання «Народний самодіяльний театр».

Драматичний колектив на правильному шляху. Його керівник не чекає готових п'єс, що їх дуже важко підібрати для глухих, а сам інсценізує видатні твори літератури. Такий творчий підхід до роботи — запорука нових успіхів колективу.

Після вистави заступник голови правління ЦП УТОГ М. І. Неплюй гаряче привітала колектив і вручила диплом про присвоєння звання «Народного самодіяльного театру». Від імені членів УТОГ самодіяльних артистів привітала заступник директора Київського Палацу культури В. Бондаревська і вручила пам'ятний подарунок.

І. САПОЖНИКОВ.

Фінал останньої дії драматичної поеми А. Малишка «Прометей».

ки «Прометей» надихнули режисера драмколективу М. Котляревського на постановку твору у власній інсценізації. Копітка робота принесла благотворні результати.

Кияни з великою радістю зустріли творчу роботу чернівчан. Незабутнє враження справило на глядачів виконавець ролі Прометея артист Ф. Чепурний. Своєю тонкою натхненною грою він майстерно передав внутрішній стан образу. Це свідчить про те, що митець розуміє сутність театрального мис-

офіцера. Він надмірно нервовий і крикливий. Раніше цю роль грав Б. Осігнєв в іншому плані. Не завжди зрозуміла міміка та артикуляція ведучих Т. Гусак і Ф. Пастушак.

Але незважаючи на це, вистава прозвучала на високому ідейно-політичному і художньому рівні. В гострокомедійному плані показав колектив і одноактну п'єсу українського письменника С. Васильченка «На перші гулі». Тут відзначилися В. Чистосердов в ролі селянина, В. Пантя (парубок Ти-